

Kuopion ja Siilinjärven ev.lut. seurakuntien lehti

KIRKKO & KOTI 110

KOEPAINOS / kirkkojakoti.fi

**Tehdään
yhdessä uutta!**

Katsot uudistuvan lehden
koepainosta. Anna palautetta
7.9.2023 mennessä osoitteessa

kirkkojakoti.fi/uudistus

Huomaa, että koepainoksen
jutut on koottu aiemmin
julkaistuista Kirkko ja
koti -lehdistä.

Tuore ylioppilas Onni Yläkorhola:

Monen muutoksen edessä

sivu 16

Katso
tapahtumat
liitteestä

tapahtumaliite

Ympäristödiplomi
on hyvä väline
kilvoitteluun

sivu 6

Kirkot
tutuiksi
pyöräillen

sivu 8

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
päätoimittaja ja viestintäpäällikkö
minna.siikaniva@evl.fi

Elämä on kaunis

MINULLA OLI MAHDOLLISUUS viettää pitkistä aikaa muutama päivä retriitissä. Retriitti on yleensä 3–5 päivää tai pidempäänkin kestävä yhteisöllinen vetäytyminen, jossa keskitytään hiljaisuuteen, rauhaan ja rukoukseen. Hiljaisuuden retriitissä osanottajat eivät puhu tapahtuman aikana keskenään.

RETRIITTIPERINNE liittyy varhaiseen kristilliseen rukous- ja luostarielämään, jossa kaikesta turhasta luopumalla raivattiin tilaa olennaiseen: rukoukseen, rakkauteen ja Raamattuun.

HILJAISUUDEN VAALIMISEN perinne levisi Suomeen 1970-luvulla. Vaikutteita saatiin muun muassa ekumeenisesta ze-liikkeestä. Veli Roger perusti vuonna 1940 pienen yhteisön Ranskaan, Taizén kylään. Siellä on käynyt runsaasti nuoria eri puolilta maailmaa. Taizén rukouslaulut ovat tuttuja yli kirkkokuntien.

NUORET ovat vaeltaneet Taizéen etsimään vastauksia elämänsä kysymyksiin: Miten löydän tarkoituksen elämälläni? Mistä löytäisin luottamuksen maailmassa? Mihin minua kutsutaan? Heidän kysymyksilleen annetaan tilaa.

RETRIITINI AIKoihin kirkkovuodessa vietettiin rukoussunnuntaita. Mitä rukoileminen on? Mitä upauksia siihen sisältyy? Minua puhutteli rukoussunnuntain sanoma: Rukous on sydämen puhetta Jumalan kanssa.

SELAILIN RETRIITISSÄ kirjaa veli Rogerista ja sen viimeiset sanat jäivät mieleeni:

”Joskus synkkien teiden kulkeminen saattaa heikentämisen sijaan jopa vahvistaa meitä sisältäpäin. Eniten meille merkitsee löydöstä toiseen kulkeminen. Tulevan päivän vastaanottaminen Jumalan päivänä. Sydämen rauhan etsiminen kaikessa. Ja elämästä tulee kaunis... Elämä on oleva kaunis.”

TÄRPIIT TULEVIIN HETKIIN

Lisää menovinkkejä tapahtumaliitteestä ja verkosta kuopionseurakunnat.fi sekä siilinjarseurakunta.fi

Papin pakeille hautausmaalla

Kuopion Isolla hautausmaalla päivystää taas pappi kesätorstaisin 8.6. alkaen klo 11–13. Papin kanssa voi pysähtyä keskustelemaan erilaisista mieltä askarruttavista asioista. Pappi on hautausmaalla tavattavissa elokuun loppuun asti. Säävaraus.

Kesän iltamusiikit

Kuopion tuomiokirkossa torstaisin 8.6.–10.8. klo 10–12. Iltamusiikit tuovat Kuopion tuomiokirkkoon laadukkaita konsertteja tänäkin kesänä. Ohjelman hinta 15 € (eläkeläiset, opiskelijat ja muut alennusryhmät 10 €). Kaikki konsertit alkavat klo 20. Ohjelma 15/10 €.

Juhannusjuhlaa Poukamassa

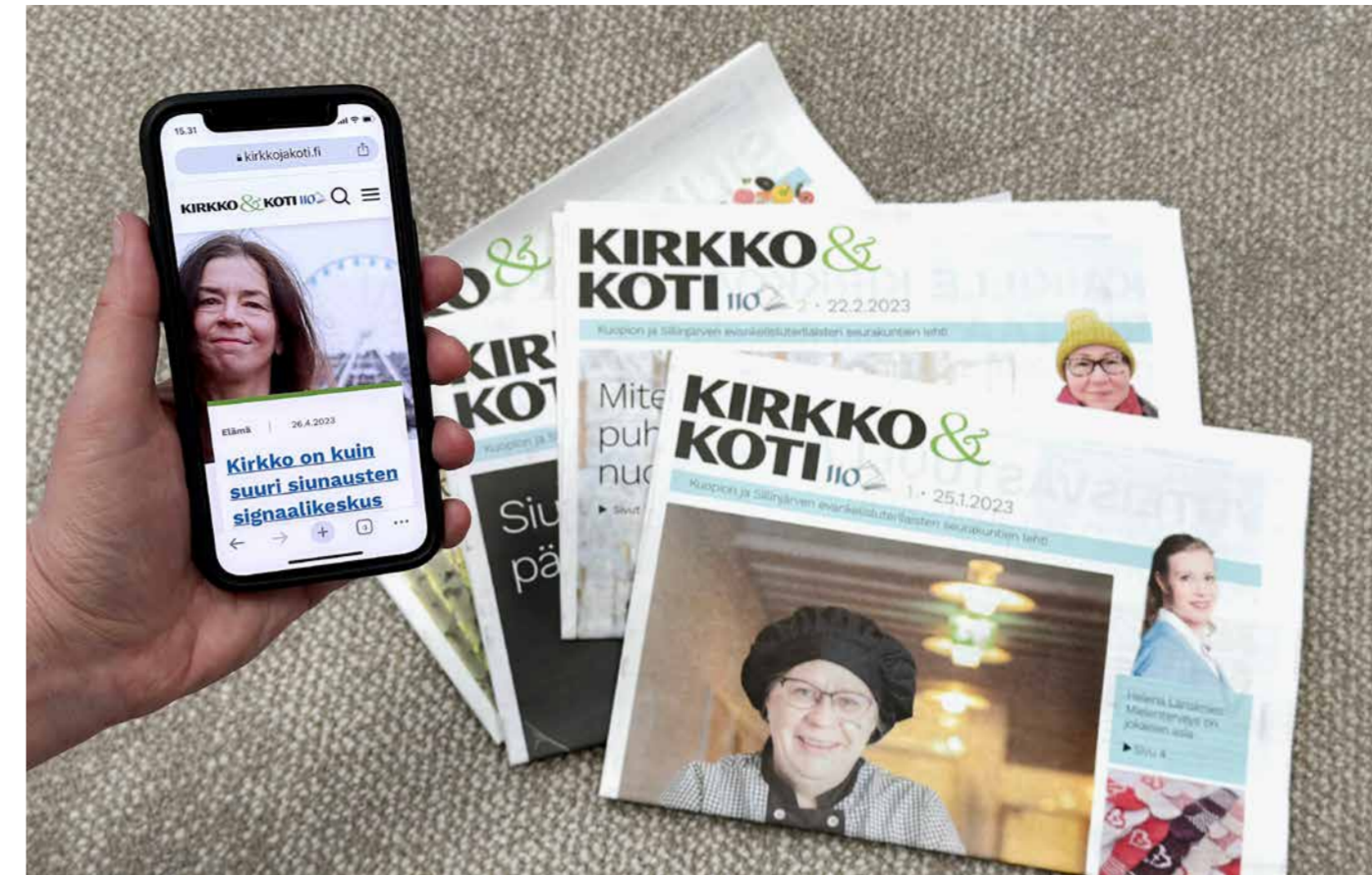
Kuopion evlut. seurakuntien juhannusjuhla Poukaman leirikeskuksesta perjantaina 23.6. klo 18–20. Lipunnosto klo 18, kokko, yhteislaulua, puuhaa lapsille. Kantiini, ostettavissa (vain käteisellä) kahvia, mehua, pullaa, grillimakkaraa. Kahvi ja pulla 2 €, grillimakkara ja pillimehu 3 €.

YKSI HETKI PERHEKERHOSTA

Riistaveden perhekerhossa hiljennettiin hartauteen tiistaina 5.5. Riistaveden perhekerho kokoontuu joka tiistai Vanhalla Pappilalla klo 10–12. Lisätietoja muista perhekerhoista löydät tapahtumaliitteestä ja verkosta kuopionseurakunnat.fi sekä siilinjarseurakunta.fi. Kuva: Tuija Hyttinen

FAKTA

- Noin 74 % piti lehden ilmestymistiheyttä sopivana.
- Suosituimmat palstat ovat kirkolliset ilmoitukset eli kastetut, kuulutetut ja kuolleet.
- Suurin osa vastanneista piti lehteä tarpeellisenä.
- Monelle tutkimukseen osallistujalle lehti oli lähes ainoa side seurakuntaan.
- Lukijoita kiinnostaa eniten seurakunnan toiminta, paikalliset aiheet, hyvinvointi ja terveys, ihmissuhteet sekä henkilöhaastattelut.
- Uutiskirjeeseen oli tustunut 10 % lukijoista.

Seurakuntalehteä pidetään edelleen tarpeellisena

Vuoden alussa toteutettiin seurakuntalehtien lukijatutkimus.

Minna Siikaniva teksti
Tuija Hyttinen kuva

Lukijatutkimuksen tavoitteena oli saada lisää ymmärrystä seurakuntalehtien lukijoista ja heidän odotuksistaan seurakuntalehteä kohtaan. Miellipiteitä ja ajatuksia selvitettiin myös niiltä vastaajilta, jotka eivät lue kovin aktiivisesti seurakuntalehteä. Näitä ovat muun muassa juttutyyppien ja paikallisuuden merkitys.

Tutkimuksen toteutti Inno-link.

Tutkimus kattoi 11 seurakuntalehteä eri puolilta Suomea. Kuopion ja Siilinjärven seurakuntien alueilla ilmestyvän Kirkko ja koti -lehden ohella mukana olivat muun muassa pääkaupunkiseudulla ilmestyvä Kirkko ja kaupunki, Oulun seudun Rauhantervehdys, Joensuun Kirkkotie ja Seinäjoen Lakeuden Risti. Valtaosa seurakuntalehdistä ilmestyy kahdesta viiteen kertaa vuodessa, muutamat noin kerran kuussa tai useammin.

neista. Panelisteista vastaavat luvut olivat 50 % ja 26 %. Noin 74 % piti lehden ilmestymistiheyttä sopivana.

Lehtien yleisesti suosituimmat palstat ovat kirkolliset ilmoitukset eli kastetut, kuulutetut ja kuolleet. Tapahtumatiedot ja henkilöhaastattelut nousivat niin ikään kärkeen luetuimpien joukossa. Lehtiä pidettiin myös ajankohtaisina ja luotettavina tietolähteinä. Tietoa seurakunnista etsittiin eniten seurakuntalehdestä ja verkkosivuilta sekä sosiaalisesta mediasta.

Suurin osa vastanneista piti lehteä tarpeellisena.

niistä lukee yleislinkin kautta vastanneista 84 % ja panelisteista 56 %. Lehden lukee useissa kotitalouksissa myös joku muu kuin vastaaja.

Tapahtumaliite on suosittu

Kuopiossakin luetuimpia palstoja olivat kastetut, kuulutetut ja kuolleet sekä tapahtumat. Ilmestymistiheyttä piti sopivana lähes 80 %.

Tapahtumaliite on osoittautunut varsin suosituksi, sillä aktiivilukijoiden keskuudessa yli puolet säilyttää liitteen pidempään.

Kuopion alueella etsitään seurakuntatietoa eniten lehdestä ja verkkosivuilta sekä sosiaalisesta mediasta ja paikallisista medioista.

Lukijoita kiinnostaa eniten seurakunnan toiminta, paikalliset aiheet, hyvinvointi ja terveys, ihmissuhteet sekä henkilöhaastattelut.

Uutiskirjeeseen oli tustunut 10–30 % lukijoista. Uutiskirjeen voi tilata verkkosivuilta.

Lehdestä nousi ensimmäisenä mieleen uskonto, kirkko ja tapahtumat. Myös mielenkiintoisuus ja ajankoh-taisuus sekä luotettavuus saivat paljon mainintoja.

11 kertaa vuodessa ilmestyvä Kirkko ja koti -lehti jaetaan jokaiseen talouteen Kuopion ja Siilinjärven seurakuntien alueella, jos postilaatikossa ei ole ilmaisjake-lukieltoa.

Verkkolehteä lukee vastaajista 20 prosenttia.

Kontakti seurakuntaan

Yhteinen tutkimus osoitti, että seurakuntien välillä ei ollut suuria eroja tulosten osalta.

Painettujen lehtien lukeminen on yleisesti vähentynyt myös muiden kuin seurakuntalehtien keskuudessa. Lähes kaikissa ikäryhmissä tietoa haetaan entistä enemmän verkosta. ●

LAINATTUA

”Kaikki ei mahdu järkeen, mutta järjen tulee mahtua kaikkeen. Jumalan tuntemisessa järkeilyä pitemmälle vie antautuminen vuorovaikutukseen hänen kanssaan. #twaarna

Arkkipiispa Tapio Luoma Twitterissä 4.6.2023

”Ettes sunkka näi vanhoi äiji mittäm papiksi vihi, ettehä?”

Kirjailija Tapio Koivukari, Kotimaa 2.6.2023

LYHYESTI

KUOPION HIIPPAKUNNAN TUOMIOKAPITULI on myöntänyt director cantus -arvonimen Järvi-Kuopion seurakunnan kanttori Lala Maukoselle ja Puijon seurakunnan kanttori Janne Saarelaiselle.

KIRKOLLISKOKOUS on hylännyt kirkkohallituksen esityksen siitä, että kirkollinen vihkiminen voitaisiin toteuttaa myös, jos vain toinen vihittävistä on rippikoulun käynyt kirkon jäsen.

KIRKKOHALLITUKSEN ESITYKSEN tavoitteena oli mahdollistaa moninaistuneessa yhteiskunnassa kirkon jäsenelle mahdollisuus kirkolliseen vihkimiseen myös silloin, kun tuleva puoliso ei ole kirkon jäsen.

2,8
MILJOONAA

Virsikirja.fi-sivusto keräsi viime vuonna yli 2 800 000 katselukertaa.

Terapeutti Hanna Myllymaan mukaan monet asiat kuormittavat ihmisiä tällä hetkellä.

Jokainen tarvitsee kokemuksen, että on arvokas

Huolet koronasta, sodasta, ilmastonmuutoksesta ja hintojen kallistumisesta ovat aiheuttaneet sen, että nykyisin monet ihmiset ovat kuormittuneita.

Kirsi Airikka teksti
Hannu Jukola kuva

Myös suorituskeskeisyys, kiire ja sosiaalinen media aiheuttavat uupumista.

"Se heijastuu väistämättä jaksamiseen esimerkiksi parisuhteissa, vanhemmuudessa ja työelämässä", pohtii psykoterapian ja kasvatustieteen maisteri, työnohjaaja **Hanna Myllymaa**.

Muista huomioida toista

Terapeutin mukaan parisuhteen hyvinvoinnista tulee huolehtia – ellei päivittäin – ainakin useita kertoja viikossa.

"Parisuhteeseen kuuluvat asiat, kuten halaukset ja kosketukset sekä kysymykset, mitä toiselle kuuluu, kannattaa pitää mukana arjessa.

Vleinen virhe parisuhteissa onkin, että harvoin toteutuu yhteiseen lomamatkaan tai hotelliviikonloppuun ladataan liian paljon odotuksia. Lopputuloksena voi olla iso pettymys, kun pari onkin jo etäännyntötoisistaan arkielämässä.

"Tärkeää on myös kunnioitava puhe. Väsymys ja kuormitus voivat

ja omasta hyvinvoinnistaan. Hänellä on myös omia juttuja, eli harrastuksia ja ystäviä."

Korona-aikana monessa perheessä lapset tottuivat siihen, että etätöitä tekevät aikuiset ovat aina saatavilla.

"Sitten ihmeteltiin, miten perheen arki nyt pyöriikään, kun vanhemmat taas lähtivät töihin kodin ulkopuolelle."

"Vastaanotollani monet vanhemmat ihmettelevät itsekin, miksi kalenteri on niin täynnä. Siinä vaiheessa on hyvä kysyä, mistä kaikki menot ja harrastukset ovat ilmaantuneet, ja kenen etua ne palvelevat."

Lasten ongelmat kuormittavat

Vanhempia huolestuttavat myös lasten käyttäytymishäiriöiden yleistyminen ja levoton koulumaailma. Monilla lapsilla ja nuorilla on vaikeuksia keskittymisessä ja tarkkaavaisuudessa sekä sosiaalisissa tilanteissa.

"Vanhemmat saattavat miettiä, onko heidän lapsellaan kenties sellaisia neuropsykiatrisia oireita, jotka olisivat diagnosoitavissa. Usein kyse on kuitenkin lapsen temperamenttiin ja persoonallisuuteen liittyvistä ominaisuuksista", rauhoittelee Myllymaa.

Terapeutin mukaan usein auttaa jo se, että perhe ja opettaja istuvat alas pohtimaan, mitä lapselle oikeasti kuuluu, ja kokeeko hän tulevansa kuulluksi.

Samalla Myllymaa kuitenkin myöntää, että monet lapset ovat kuormittuneita, koska koulussa on rauhatonta. Myös harrastusten

määrä voi uuvuttaa.

"Olin jokin aika sitten tutustumassa päivän ajan oman, seitsemäsluokkaisen lapseni kouluun. Olin aika yllätynyt levottomuudesta ja melusta. Koko ajan vaihdetaan luokasta toiseen, ja ärsykkeiden määrä on valtava."

Työelämä vaatii paljon

Työelämä haastaa ihmisiä nykyisin monella tavalla. "Tuottavuus nousi, kun ihmiset pysyivät keskittymään töihin paremmin kotona. Toimistolla taas on hyvä, että näkee työtovereita ja voi vaihtaa kuulumisia kasvokkain."

Myllymaan mukaan työntekijöiden poissaolot ja sairauslomat ovat viime vuosina lisääntyneet mielen-terveysongelmien vuoksi.

"Työelämän tahti on kova. Kaikki pitäisi tehdä fiksummin, ketterämmin ja tuottavammin." ●

Lue pidempi juttu verkossa [kirkkojakoti.fi](#)

HANNA MYLLYMAA

● Ratkaisukeskeisen psykoterapian ja kasvatustieteen maisteri, työnohjaaja, ero-ohjaaja, opiskelee kognitiiviseksi lyhytterapeutiksi.

● Ensitreffit Alttarilla -ohjelman asiantuntijana vuosina 2021 ja 2022

● Neljän lapsen äiti, naimisissa

MITÄ MIELESSÄ

Roskapussissa on miljoonan alku

Kuopio on mukana Ylen valtakunnallisessa Miljoona roskapussia -kampanjassa. Parin kuukauden kampanja päättyy 14.6.

Sini-Marja Kuusipalo teksti
iStock kuva

Miten Miljoona roskapussia on saanut kuopiolaisia liikkeelle?

"Mukavasti on tullut osallistujia. Kuopiossa on nyt kerättyä yli 2 000 pussia. Kerättyjen pussien määrässä ollaan kärkikahinoissa omassa kokoluokassamme, mutta saisimme vielä kiriä kiinni muita kokoluokkamme kaupunkeja, kuten Jyväskylää ja Oulua. Sosiaalisessa mediassa innostamme ihmisiä mukaan. Myös osallistujat itse jakavat tietoa Facebookin Puskaradiossa ja muilla somekanavilla", kertoo ympäristöasiantuntija **Mari Turunen** Kuopion kaupungilta.

Miten kaupunki tukee talkoissa?

"Valtuustotalolta on lainattavissa kaksi roskatalkoosettia viikon

laina-ajalla Miljoona roskapussia -kampanjan ajan. Niitä on osa joutunut odottamaan. Kaupungin jokaisesta kirjastosta saa lainata roskapihdit, joita on yhteensä 32, ja pääkirjastolla on yksi talkoosetti. Kirjastojen roskapihdit ovat käytävissä myös kampanjan jälkeen. Roskapihtejä saa asukastiloistakin. Lisäksi asuinalueiden siivoustalkoisiin voi haakea kaupungilta talkoovustusta ympäri vuoden. Avustuksena kaupunki tuo roskapusseja ja -lavoja ja huolehtii ne talkoiden jälkeen pois."

Mitkä alueet ovat roskaisia?

"Roskia kertyy isojen teiden varsille ja ylipäänsä alueille, joissa ihmiset liikkuvat. Eniten teiden varsilla näkyy mukaan otettavia kahvimukeja. Myös tupakantumppeja löytyy paljon, eikä osa edes miellä niitä roskaksi. Joitain havaintoja on siitä, että jotkin yleensä roskaiset alueet näyttävät siistiltä tämän kampanjan myötä."

KAMALA LUONTO

Millainen menestys on ollut roskakävelytapauksilla?

"Kuopion avoimessa asukastoiminnassa on keväällä järjestetty roskakävelyitä eri alueilla. Iloisesti on yllättänyt Länsi-Puijon alue, jossa 15 asukasta osallistui yhteiseen roskakävellyyn ja usea heistä on jatkanut roskapussien keräämistä. ●

MILJOONAN ALKU

Maanantain 22.5.2023 mennessä kerätty

- Kuopiossa 2 174 roskapussia
- Siilinjärvellä 438 roskapussia
- Kaavilla 201 roskapussia
- Tuusniemellä 81 roskapussia
- koko Suomessa 143 291 roskapussia

Lähde: yle.fi/miljoona-roskapussia

LYHYESTI

Rippikoulu ryhmä keräsi yli 35 kiloa roskaa

Kuopion ev.lut. seurakuntien vaellusrippikoulu oli kesäkuussa Urho Kekkosen kansallispuistossa leirillä. Matkan aikana nuoret kilpailivat ryhmissä siitä, mikä ryhmä kerää luonnosta pois eniten roskaa. Ryhmät keräsivät roskaa yhteensä yli 35 kiloa.

Erityisesti pullojen, tölkkien ja muovipakkauksien määrä oli maastossa suuri. Roskat pitäisi aina tuoda pois maastosta.

Eniten ahkeroinut ryhmä Tuunarit ja Tunarit keräsivät roskaa peräti 12,5 kiloa. Voittajille lahjoitettiin retkietiketit teeman palkinto.

Nuoret kulkivat reittiä Kiilopää-Niilanpää-Suomunruoktu-Tuiskukuru-Kotaköngäs-Rautalampi-Kiilopää.

Suomessa kirkon jäsenistä rippikoulun käy noin 90 prosenttia. Rippikouluja järjestetään vuosittain noin 2 250. Isostointaan lähtee mukaan noin neljännes rippikoulun käyneistä.

Nykyään useat seurakunnat järjestävät myös erilaisia teemariippileirejä, kuten vaellus-, laskettelu- ja purjehdusripareita, musiikki- tai urheilupainotteisia ripareita sekä ympäristöripareita.

Veroprosentti säily ennallaan Kuopiossa

Kirkkolain mukaan yhteinen kirkkovoitto vahvistaa vuosittain tuloveroprosentin. Vuosina 2011–2022 veroprosentti on ollut 1,5 prosenttia.

Vuodelle 2023 veroprosenttia laskettiin soteuudistuksen takia 0,05-prosenttiyksikköä kirkkohallituksen ohjeistuksen mukaisesti. Veroprosentin laskemisella 1,45 prosenttiin ei odoteta olevan vaikutusta kertyvien verotulojen määrään.

Seurakuntayhtymän tilinpäätös vuodelta 2022 oli noin 2,4 milj. euroa ylijäämäinen. Verotuloennuste lähivuosille näyttää pientä verotulojen kasvua. Seurakuntayhtymän rahoitus tilanne ei tällä hetkellä vaadi veroprosentin muutosta.

Tuomiokirkolle uudet verkkosivut

Kuopion tuomiokirkolle on avattu uudet verkkosivut osoitteessa www.kuopiontuomiokirkko.fi. Tuomiokirkon verkkosivuilta saa kootusti tietoa Tuomiokirkon tapahtumista, kirkon historiasta ja taiteesta sekä perhejuhlien järjestämisestä Tuomiokirkossa.

Sivut tutustuttavat kirkkoon etenkin matkailijoita ja Tuomiokirkosta kiinnostuneita. Vuosittain Kuopion tuomiokirkossa käy matkailijoita ja muita kirkkoon tutustujia noin 15 000, parhaimmillaan 100 000 ihmistä vuodessa. ●

Lisää päätöksenteosta kuopionseurakunnat.fi ja siilinjarseurakunta.fi

Pyörällä kirkolle

Toukokuinen takatalvi taklattiin sopivasti pyöräilyviikon perhepyöräilypäiväksi.

Sini-Marja Kuusipalo teksti
Sini-Marja Kuusipalo ja Sanna Mertanen kuvat

Pyhäpäivän ratoksi Kuopion keskustan seurakunnat järjestivät laatuun ensimmäisen Kirkkopolku-pyöräilyn. Petran ja Mikon perheelle tapahtuma oli mieleinen. Hiljattain hankitussa pyöräkärjässä menosta nauttivat lapset Pihla, 3, ja Leevi, 1. "Täälläpäin kaupunkia maisemat ovat meille uusia", perhe kertoo matkallaan kolmannelle kirkolle. Nettikartan lisäksi risti toimi hyvänä opasteena Puijon kirkolle. "Männistöille kirkon pihaan pitäisi saada penkkejä ja pyörille runkolukituspaik-

koja", tuumivat Anu ja Jussi Hakala, joiden kierros alkoi kotikirkon pihasta.

Pyörä kuntoon ja menoksi

Alavan kirkolla Kuopion polkijat ry tarjosi pyöränhuoltoa. "Öljytään ketjuja. Nostetaan satuloita. Lisätään ilmaa renkasiin ja tehdään pieninä säätöjä", Juha Hartikainen sanoo pienen pyörän ääreltä. Eräs isä kurvasi Alavalle lastensa kanssa nimenomaan pyöräillessä. Aulan eväspisteellä tankattiin eri ikäisten polkijoiden energiavarastoja. Puijon kirkolla oli grilli kuumana, ja Männistöissä Pyhän Johanneksen kirkol-

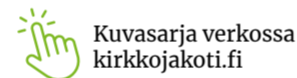
la sai tauon kesään herälevän pörränsniityn ääreltä. Tuomiokirkon kulmilla Postitalolla saattoi tutustua Suomen uusimpaan seurakuntataloon.

Pyöräpysäköinnissä petrattavaa

Kuopion polkijat tekee läpi vuoden maanantaisin kaikille avoimia höntsälenkkejä eri teemoilla. Seurakuntien tapahtuman innoittamana polkijat höntsäilivät kevättalvella tutkimassa kirkkojen pyöräpysäköintipaikkoja. Palaute seurakunnille on kylmää: Esimerkiksi Pyhän Johanneksen ja Neulamäen kirkolla pyörätelineitä ei ole lainkaan. Puijon kirkolta teline löytyy seinän vierestä ja oli kierroksen ai-

kaan lumipenkan alla. Alavan kirkolta telineet löytyvät syrjästä alapihalta. Yleensä kirkkojen pyörätelineet ovat vanhaa siirrettävää mallia. Runkolukitus onnistuu hyvin vain Postitalolla. "Tuomiokirkon mäelläkään ei ole pyörätelineitä. Se on kyllä melko outoa, mutta tällaiseen vain on totuttu", Kirkkopolku-pyöräilyn puuhamies, Tuomiokirkkoseurakunnan pappi Olli Viitaniemi kertoo. "Suositamme runkolukituskaaria, joihin pyörän saa rungostaan kunnolla kiinni. Ne sopivat erilaisille pyörille, myös isommille tavara-pyörille ja fatbikeille. Paras paikka pyöräpysäköinnille on sisäänkäyntien yhteydessä: silloin hoituu sosi-

aalinen valvonta ja lähelle pääsy kannustaa pyöräilemään", Kuopion polkijoiden puheenjohtaja Juha Hartikainen tiivistää. ●

PALAUTE

Anna palautetta ja ideoita seurakuntien ympäristötoiminnasta seurakuntien ympäristövastaaville ja verkossa: kuopionseurakunnat.fi/ymparisto.

Kuopiolaiset Petra ja Mikko perheineen innostuivat pyöräilypäivänä liikkumaan uusissa maisemissa.

Oppi Olavi Virralta: kiitos heille jotka sen harvoin kuulevat

KOLUMNI
Antti Heikkinen

TUOSSA YHTENÄ YÖNÄ jumin tutki- maan erään yhteisöpalvelun videotarjontaa. Yhytin sieltä dokumentin, jossa Olavi Virta istuu sänkyssä reunalla Tampereen Pispalassa.

ENNEN AIKOJAAN vanhukseksi sortunut Virta ei löppötele. Sanat haetattavat, mutta olennainen välittyy. Päästin porun, kun Virta lopussa laitoi oman, voimainsa päivinä taltioidun äänensä soimaan LP-levyltä.

MUSTASUKKAISUUTTA soi komeasti. Sen kaikuessa Virta kellahtaa petilleen. Kellahtamista seuraa suora leikkauksen- ta nuorempi Virta laulaa Pekka Puupää -elokuvassa silmistä, joiden tähden on valmis siirtämään vuoret paikoiltaan.

DOKUMENTISSA VILAHTAA myös rouva Hulda Simula, Virran viimeisten vuosien tukija. Hän oli vilpittön auttaja, joka vastineetta tarjosi korkealta pudentulle taiteilijalle lämpimät huoneet, huolenpidon ja puuron.

HULDA-ROUVAN tuoman puurolautasen ääreen Virta kuolikin.

VIRRASTA JA HÄNEN kaltaisensa kohtalon kokeneista on kirjoitettu paljon. Niin myös siitä, että kiitoksen antajia löytyy liian usein silloin, kun heistä ei enää apua ole.

VIRTA ITSE ei – ei ainakaan dokumentin mukaan – kokenut elävänsä Pispalassa unohdetun vanhuksen elämää. Häntä kutsutaan edelleen Mestariksi.

EHKÄ SE OLI kuihtuvan kuninkaan ylpeyttä ja todellisuuden pakenemista, kenties rehellinen mielipide.

JOKA TAPAUKSESSA päätin dokkarin katsottuani yrittää viljellä entistä useammin yhtä sanaa: Kiitos. Ja jos sen vielä muistaisi sanoa heille, joille sen harvoin tulee sanotuksi. He kun ovat usein niitä, jotka sen ansaitsivat useimmin kuulla.

SAA NÄHDÄ, kauanko tuon muistan – kas kovin lyhytmuistisia me monet tuollaisissa asioissa olemme.

Mutta yrittelenpäähän nyt ainakin. ●

Ei optimisti, vaan toivorikas

Kumppanuus luo Lähi-Idän arabikristityille toivoa, etteivät he ole yksin. Piispa Younan toivoo, etteivät kristityt muuttaisi pois, vaikka maassa ei ole rauhaa eikä oikeudenmukaisuutta.

Kaija Vuorio teksti
Tuija Hyttinen kuva

Kuopion hiippakunnan kumppanuuskirkon, Jordanian ja Pyhän maan evankelis-luterilaisen kirkon emerituspiispa **Munib Younan** varoittaa tekemästä yleistyksiä kristittyjen asemasta, sillä tilanteet ovat erilaisia eri maissa.

"Kaikkia Lähi-Idän kristittyjä yhdistää kuitenkin tietoisuus siitä, että kristityt ovat olennainen osa arabimaiden ja Lähi-Idän rakennetta."

Palestiinassa on ollut arabikristittyjä alkukirkon ajoista lähtien. Younanin mukaan kristittyjen läsnäolo Palestiinassa on jo itsessään todistus Kristuksesta. Hän toivoo kristillisten kirkkojen tiedostavan tämän todistajan roolin merkityksen teologisesta ja myös poliittisesta näkökulmasta.

Kristittyjen määrä nimitäin vähenee koko ajan ja etenkin nuoret ja koulutetut muuttavat maasta. Younan luettelee syiksi rauhan, vapauden ja oikeudenmukaisuuden puutteen sekä työttömyyden ja heikkenevän taloudellisen tilanteen. Miehityshallinto näyttäytyy palestiinalaisille epäinhimillisinä kokemuksina tarkastuspisteillä, omaisuuden takavarikoitena, asunto-

jen tuhoamisina ja Itä-Jerusalemiin israelilaistamisena. Kun uskonnolliset ja poliittiset ääriliikkeetkin ovat kasvussa, moni kristitty lähtee etsimään turvallisempaa ympäristöä.

Arabikristityt tasa-painottava voima

Kun kristityt lähtevät, katoaa Lähi-Idän uskonnollinen monimuotoisuus. Se ei lupaa hyvää arabimaiden yhteiskunnille.

"Monimuotoisuuden kunnioittaminen on keskeistä vakaiden yhteiskuntien kehittämiseksi. Uskonnollinen monimuotoisuus on keskeinen tekijä kunnioituksen rakentamisessa ja ylläpitämisessä; sen puuttuminen on tuhoisaa arabikulttuurille."

Younan korostaa, että arabikristittyjen läsnäolo Lähi-Idässä on tasapainottava voima, jotta Israelin ja Palestiinan konflikti voidaan ymmärtää kansallisena ja poliittisena.

"Olisi hyvin vaarallista, jos konflikti koetaan yksinomaan uskonnolliseksi." Arabikristityt kannattavat nykyaikaisen kansallisyhteiskunnan kehittämistä. Sellaisessa kunnioitetaan ihmisoikeuksia, sukupuolten välistä tasa-arvoa, sananvapautta ja uskonnonvapautta sekä toimitaan ihmisoikeuksien puolustajina ja rauhanvälittäjinä.

Hiippakunta tukee koulutusta

Piispa **Jari Jolkosen** mukaan kumppanuusyhteistyöllä tuetaan rauhantahtoa ja pyrkimyksiä oikeudenmukaiseen rauhaan. Hän varottaa syyllistymästä antisemitismiin yhtä lailla kuin sionismiin: tunnustamme Israelin valtion, jossa palestiinalaisilla on oikeus olla.

"Meidän on tuettava Jordanian ja Pyhän maan kirkon ylläpitämiä valtavan hienoja yksityiskouluja, joiden missio on kasvat- ta Palestiinan kansalle rauhaan kasvattavia johtajia. Haluamme myös tukea nuorisovaihtoa, joista voi syntyä elämänkestäviä ruohonjuuritason ystävyysuh- teita."

Tällainen apu ei ole suunnattu ketään vastaan, vaan siitä hyötyvät kaikki. ●

ILMOITUKSIA

Kuopion hiippakunnan ja Jordanian ja Pyhän maan kirkon yhteistyö alkoi piispa Wille Riekkisen (oik.) aikana vuonna 2009.

Oma pesä kuntoon

Olen etuoikeutettu saadessani edistää myös luonnonsuojelua kristillisestä näkökulmasta”, Ilkka Sipiläinen sanoo.

Ilmaston, luonnon monimuotoisuuden, viihtyisän ympäristön ja oman terveydenkin kannalta on 100-prosenttisen viisasta laskea kulutustasoa. Ympäristödiplomi kannustaa siihen seurakuntia.

Toimittaja teksti
Valokuvaaja kuva

Seurakunnat parantavat vauhtiaan ympäristökilvoittelussa, ja ympäristödiplomi on siinä hyvä väline, näkee yhteiskunnan ja kestävästi kehityksen johtava asiantuntija **Ilkka Sipiläinen** kirkkohallituksesta.

Luterilaisessa kirkossa suhtaudutaan vakavasti ekologisiin ughiin. Kirkossa tehdään se, mitä ympäristölait määräävät, ja enemmänkin.

”Jotkut kirkot maailmalla ovat tehneet hienoja ympäristöohjelmia ja antaneet komeita julistuksia. Suomessa on haluttu laittaa ensin oma pesä kuntoon ja puhua vasta sen jälkeen isompaan ääneen.”

Luomakunnan varjeleminen on yksi kirkkomme strategisista painopisteistä. Sipiläinen on ollut laatimassa Hiilineutraali kirkko 2030-strategiaa ja Kirkon ympäristödiplomia, jota Kuopion seurakunnatkin hakevat. Kussakin diploma tavoittelevassa seurakunnassa laaditaan oma ympäristöohjelma.

”Jokaisen seurakunnan ei tarvitse kuitenkaan keksiä erikseen pyörää, kun valmiina tarjotaan selkeä toimintamalli käyttöohjelineen. Ympäristödiplomi auttaa tekemään järkevästi ja vastuullisesti sen, mitä pitäisi muutenkin tehdä.”

Positiivinen kateus innostaa

Taju ympäristötyön keskeisyydestä on lisääntynyt kirkossa, mutta on siinä vielä tekemistäkin.

”Ympäristödiplomia kehitettäessä ajattelimme, että positiivinen kateus innoittaa seurakuntia kilvoittelemaan, kun nähdään, miten naapurissa asiat on pantu kuntoon.”

Sipiläinen sparraa kirkkoa ekologisesti ja eettisesti kestävämpään toimintakulttuuriin. Miten seurakunnat pannaan ekokuriin ja luomakunnan Herran nuhteeseen? ”

Sanktioita ei ole suunniteltu. Sen sijaan kirkko tarjoaa käyttökelpoisia ratkaisumalleja, joita ympäristödiplomikin sisältää. Kukin seurakunta voi soveltaa ja hyödyntää niitä tarpeidensa mukaan.”

Ympäristödiplomin saavat seurakunnat pienentävät luontoon kohdistuva kuormitustaan. Energiaa käytetään vähemmän ja kierrätystä tehostetaan. Kestävä kehitys on tavoitteena kaikessa.

Kukaan ei elä itseään varten

Kirkolla ei ole esittää ihmiskunnan ilmastotalkoisiin omaa tieteellistä totuutta tai erityisiä energiansäästövinkejä. Luterilaiset luottavat alan asiantuntijoihin ja tieteellisesti tutkittuun tietoon myös ympäristödiplomin osalta.

”

Kirkossa suhtaudutaan vakavasti ekologisiin ughiin.

”Mutta motivaation lähteenä kristinuskolla on paljonkin annettavaa!”

Teologi katsoo koko luomakunnan elävän Luojansa yhteydessä. Jumala ei jäänyt Telluksen etäiseksi tarkkailijaksi, joka katsoi kerran luomaansa ja jätti sen sitten selviämään omillaan. Jeesus Nasarettiläisessä Jumala näytti, että hän kärsii luotujensa mukana ja iloitsee iloitsevien kanssa.

”Kukaan meistä ei elä vain itseään varten. Kuulumme suureen

elämän verkostoon, jossa kaikki liittyy kaikkeen. Sisällämme samaa ainetta bakteerien, maan matosen ja taivaan tähtien kanssa. Hengittämme samaa ilmaa kuin eläimet.”

Sipiläisen mielestä me saattamme kohdata Jumalan vaikkapa katsoessamme kaunista maisemaa tai rakastetun läheisyydessä.

Silloin me näemme kaiken olemassa olevan perimmäisen mielen, Luojan hyvät lahjat.

”Jumalan rakkauden kokeminen herättää kunnioitusta ja kiitollisuutta kaikkea maailmassa olevaa kohtaan.”

Krääsän himosta kohtuuteen

Ilkka Sipiläinen uskoo, että Jumala kutsuu luotujan iloon. Se ilo on erilaista kuin kulutusjuhlaan liittyvä hetkellinen ja hedonistinen nautinto.

”Jumalan lahjoista iloitsevan ihmisen ei tarvitse haalia ylimäärästä krääsää, vaan hän voi kiitollisena saamastaan hyvästä pyrkiä kohtuulliseen elämään. Se mahtuu tämän maailman puitteisiin, eikä vaaranna luonnon tai toisten lajien tulevaisuutta.”

Tuhoa tuottavia olosuhteita vastaan taisteltaessa ja hyvää tehtäessä toteutuu jo Jumalan valtakunta.

Pahasta ei kuitenkaan päästä. ”Jumala ei halunnut tehdä meistä robotteja, jotka noudattavat automaattisesti taivaallista tahtoa, vaan hän antoi meille mahdollisimman suuren vapauden.”

Sen vapauden seurauksena on, että meitä kutsutaan vapaaehtoisesti myös työhön ympäristön suojelemiseksi.

Kirkon ympäristödiplomi on yksi konkreettinen vastaus tähän kutsuun.

Kaikki teot – ja tekemättä jättämiset – ratkaisevat.

Vastavoimaksi kulutususkonnolle

Ilkka Sipiläinen ehdottaa, että kirkko voisi asettaa rohkeammin moraaliseksi vastavoimaksi kaikkialla jyl-

läävälle kulutususkonnolle. Turhasta kuluttamisesta luopuminen on kaikkien yhteinen haaste.

”Aikamme merkittävin moraalikysymys kuuluu, kuinka onnistumme varmistamaan, että tulevilla sukupolvilla on elämisen edellytykset kestokykyensä rajoille tulleeilla planeetalla.”

Ihmiset on asetettu ”viljelemään ja varjelemaan”.

”Meidän on suostuttava suhtautumaan luomakuntaan samalla tavalla kuin sen Luoja – rakastavasti.”

Sipiläinen uskoo, että evoluution myötä toteutuu Jumalan tahto, joka tuottaa yhä rikkaampia elämänmuotoja, ellei ihminen sotke kehitystä itsekkyytensä ja ahneutensa takia. ●

Lue pidempi juttu verkossa kirkkojakoti.fi

Ympäristövalintoja pala palalta

Kuopion evlut. seurakuntayhtymässä työskentelee parasta aikaa ympäristökatselmusta, joka on yksi askel matkalla kohti Kuopion seurakuntien ihka ensimmäistä ympäristödiplomia. Matka alkoi yhteisen kirkkoneuvoston päätöksestä syksyllä 2021.

Ensimmäiseksi yhtymässä laaditaan ympäristökatselmus, jossa tarkastellaan nykyisiä käytänteitä seurakuntien toiminnan eri alueilla, kuten keittiöissä, kiinteistöissä, hautausmailla ja metsänhoidossa. Selvitystyö tehdään ympäristötyöryhmän johdolla, ja jokaisella seurakunnalla on ympäristövastaava.

”Toimintaa tarkastellaan Kirkon ympäristödiplomin käsikirjan avulla.

Pisimmällä on ruoka ja keittiöt sekä metsät ja muut luontoalueet,” Kuopion seurakuntayhtymän ympäristödiplomiprojektista kertoo projektisihteeri **Mari Paakkonen**.

Hävikki vähäsi, lähiruokaa suositaan

Paakkosen mukaan Kuopion seurakuntien keittiöissä on löydetty useita keinoja vähentää ruokahävikkiä. Kauden kasviksia käytetään monipuolisesti läpi vuoden, kasvisruokaa on tarjolla etukäteen pyydettyinä, ja keittiöissä käytetään lähiruokaa ja vastuullista kalaa.

”Työn alla ovat kiinteistöjä, jätteenhuoltoa ja liikennettä käsittelevät kokonaisuudet. Nyt siis tarkastel-

laan nykytilaa, sitä millaista ympäristötyötä tehdään eri alueilla. Selvitetään esimerkiksi, mitä jätteitä nykyisin kerätään ja minkä verran.”

Katselmuksen pohjalta yhtymälle tehdään ympäristöohjelma. Osana prosessia kukin seurakunta laatii myös ympäristökasvatussuunnitelman. Selvitystyön mittaan hahmotuvat tavoitteet, jotka ohjaavat jatkuvaa ympäristötyötä.

Kirkon ympäristödiplomin vähimmäisvaatimukset ohjaavat valintoihin jo hakuvaiheessa. ●

VERKKOSIVUVINKIT

● Voit jakaa ympäristöaiheisia ideoitasi seurakuntien ympäristövastaaville.

Kuopion seurakuntien ympäristövastaavien yhteystiedot saat verkkosivuilta kuopionseurakunnat.fi/ymparisto. Siilinjärven seurakunnan ympäristövastaavan tiedot saat verkkosivulta siilinjärvenseurakunta.fi/ymparisto.

● Kirkon ympäristödiplomista verkossa: evl.fi/ymparistodiplomi

"On kohdattu yhdessä niin paljon, ja päästy kaikessa eteenpäin. Elämässä on rohkeutta."

Ihalaiset rakastavat elämää ja toisiaan

Kriisi parisuhteessa sai Kyösti ja Terttu Ihalaisen hakemaan apua. Avioliittoleirillä tunteille löytyi vihdoin nimet.

Hanna Valkama teksti
iStock kuva

"Eipä arvannut millaiseen hukka-laumaan sotkeutui", nauraa kuopiolainen **Kyösti Ihalainen**, 74, vaimolleen **Tertulle**, 76, kun he muistelevat vuosikymmenten taikaista ensimmäistä vierailuaan pääsiäisenä miehen kotiin Lieksaan. Kyösti on 10 sisaruksen lauman vanhin.

Nuoret tapasivat toisensa tammiukuussa 1970, naimisiin mentiin seuraavana vuonna, ja perheeseen syntyi kaksi poikaa.

"Arki oli työntäyteistä ja köyhää. Taloa alettiin rakentaa, työmaalta ostetusta tiilikasasta se lähti", muistelee Kyösti. He asuvat edelleenkin Julkulaan rakentamassaan talossaan.

"Se oli sellaista selviämistä, niin arjessa kuin parisuhteessakin", Kyösti muistelee.

"Kun lapsuuden perheet ovat olleet vähäpuheisia, eikä tunteista olla ikinä puhuttu, niin on siinä ollut

opetteleminen."

Ihalaiset muistelevat, että jos jotain kärhämää tuli aikoinaan parisunnan välille, ei sitä osattu alkaa edes selvittää. Ärtymykset ja surut painettiin maton alle. Puhumattomuus kerrytti möykkyä molempien mieleen.

Kriisistä eteenpäin

Vuonna 2010 parisuhteeseen tullut kriisi laitto hakemaan apua. Kyösti oli aloitteen tekijä.

"Työkaverini kertoi olleensa Piekämäen avioliittoleirillä ja kehui sitä kovasti. Se oli pelastanut heidän avioliittoonsa. Silloin ajattelin, että jospa siitä olisi apua meillekin."

"Ja siellähän oli hyvä olla", Terttu hymyilee.

Ensimmäistä kertaa pariskunta puhui asioista suoraan ja kertoi toisilleen, mitä tuntuu ja mitä ajattelee.

"Sain minä siellä ryhmässä sanottua edes jotain. Olen kova jännittäjä, ja minulla menee aikaa, että pääsen juttuun mukaan", nauraa Kyösti.

"Mietittiin, että miksi ei aikaisem-

min lähdetty jo hakemaan apua."

Kyösti ihasteli, miten leirillä oli ollut nuoria pariskuntia pienten lastensa kanssa.

"Että he osasivat aloittaa parisuhteen hoitamisen jo alussa", Terttu kertoo.

Tunteet ovat saaneet vuosien mittaan nimiä, ja molemmille on tullut uskallusta sanoa omia tarpeitaan. Ihalaiset ovat tavanneet perhetyöntekijää ja käyneet avioliittokursseilla ja -tapahtumissa.

Huumoria ja avoimuutta

Nykyään perheessä puhutaan asiasta ääneen. Elämä on tullut avoimemmaksi. Kyösti kehuu, miten Terttu osaa sanoittaa ajatuksiaan. Hän tulee puhumisen oppimisessa hiegan perässä. Huumorilla on tärkeä osa asioiden selvityksessä.

"Terttu tarttuu usein huumorilla johonkin vaikeaa aiheeseen. Joskus se myös tuntuu kipeältä, vaikka usein nauru laukaiseekin tilanteen."

"Myös läheisyydestä ja seksistä on mahdollista tänä päivänä keskustella", Kyösti toteaa.

Muutama vuosi sitten Terttu sairastui vakavasti syöpään. Leikkauksen yhteydessä tullessa komplikaatioissa oli kysymys elämästä ja kuolemasta.

"Olemme kiitollisia, että meillä on vielä toisemme. Aika usealta meidän ikäiseltä on jo puoliso kuollut."

"Joskus tuntuu, että elämän paras aika on nyt", nauraa Terttu.

"On kohdattu yhdessä niin paljon, ja päästy kaikessa eteenpäin. Elämässä on rohkeutta." ●

RAKASTU UUELLEEN

1. Suvantovaiheet ovat tavallisia

Rakastumisen tunteet väljähtyvät arjen koittaessa. Ei ole lainkaan harvinaista, että suhteeseen tulee suvantovaiheita. Varsinkin pitkissä liitoissa tulee aikoja, jolloin rakkauden eteen pitää tehdä enemmän töitä. Joskus myös puoliset käyvät omassa elämässään kasvuvaihetta tai elämässä on muutoin paljon henkistä kuormaa. Kaikki nämä vaikuttavat parisuhteeseen.

2. Pysähdy ja keskustele

Toisen huomioisen voi aloittaa sillä, että kuuntelee toista, kysyy kuulumisia ja on läsnä. Arkinen huomio on yleensä parhaita rakkauden elvyttämistä. Kerro hyviä asioita puoliosastasi.

3. Muista pienet hellyydet

Jo pienet teot tuovat lähemmäksi toista. Kosketus arjen touhuissa, pusut aamuin illoin, kiitoksen jakaminen ja kiitollisuuden osoittaminen. Hellyys auttaa muistamaan ehkä kadoksissa olleen yhteyden, ja ruokkii sitä.

4. Tahtoa ja taitoa

Tiedämme, että rakastaminen on vaikeaa. Rakkaus on tahtomista ja päätös hyväksyä toinen niin huonoina kuin hyvinä päivinä. Tahtoa on halu ymmärtää ja tukea toista, sekä pyytää ja antaa anteeksi. Rakastamisen taitoa voi opetella ja vahvistaa.

5. Apua ja tukea on saatavissa

Jos tuntuu, että ongelmat kasaantuvat, ota yhteyttä auttajiin. Monet seurakunnat ja järjestöt tarjoavat keskusteluapua ja vertaistukea. Myös avioliittotapahtumista tai -leireiltä ja kirjoista voi löytää ideoita ja uutta kipinää. ●

Pohdittuako parisuhde tai suhteettomuus?

Miten löytäisin sen oikean? Miksi usein päädyimme riitaan? Voisinko saada seksielämäni koheneeseen? Kirkon perheneuvojat vastaavat muun muassa tällaisiin kysymyksiin Väestöliiton Hyvä kysymys-palvelun uudella palstalla.

Kirkkohallituksen asiantuntija **Sari-Annika Petinen** iloitsee uuden yhteistyön mahdollisuuksista: "Kirkon perheneuvojat tuottavat palveluun parisuhdeteemaisia artikkeleita. Toivottavasti mahdollisimman moni sivustolla kävijä löytää ne. Yhteistyö tarjoaa hienon mahdollisuuden olla siellä, missä ihmiset jo ovat ja etsivät tietoa parisuhteen kysymyksiin."

Hyväkysymys.fi on kaikille avoin ja maksuton verkkopalvelu, josta saa tukea ja tietoa erilaisiin elämäntilanteisiin. Sivuston tavoitteena on, että jokainen avun tarvitsija voi saada tietoa ja tukea mahdollisimman varhain ja helposti, kun jokin asia omassa tai läheisen elämässä askarruttaa.

Kysymyksiin vastaava perheneuvoja Päivi Stelin-Valkama kannustaa sivuston kävijöitä lähettämään kysymyksiä rohkeasti: "Juuri sinun kysymyksi on tärkeä. Joku toinen saattaa pohtia juuri samanlaisia asioita elämässään, joten yksi kysymys vastauksineen hyödyttää monia muitakin."

Kirkon perheneuvojat aloittavat sivustolla vastamalla lukijoiden parisuhdeteemaisiin kysymyksiin. Jatkossa kirkon asiantuntijoiden on mahdollista tarjota verkkopalvelun kautta kohderyhmille esimerkiksi artikkeleita ajankohtaisista teemoista, videoita ja podcasteja sekä luentoja ja verkkokursseja.

Hyvä kysymys tarjoaa asiantuntevaa neuvontaa, vertaistukea ja luotettavaa tietoa useista arkeen ja elämään liittyvistä teemoista. Palvelun tuottaa ja toteuttaa Väestöliitto yhteistyössä kumppanijärjestöjen kanssa. ●

Lue lisää: www.hyvakysymys.fi

KUVAKULMA

Kaikkien yhteinen puutarha

Toimittaja teksti
Valokuvaaja kuva

Ympäristödiplomin innoittamana keksimme, että Kallaveden kirkon alapihan leikkipaikka voitaisiin muuttaa pörräisniityksi.

Vanhaksi menneet leikkivälineet poistettiin niityn tieltä.

Saimme lahjoituksen perennoja, joita yhdessä talkoolaisten kanssa istuimme sydämen muotoiseen pohjaan.

Noora-äiti ja 5-vuotias Selina tulivat talkoisiin, kun teema oli hyvä ja ajankohta juuri sopiva. He tulivat katsomaan ja puuhastelemaan, kun muutto omakotitaloon on heillä pian ajankohtainen. Selina istutteli kieloja ja väillä hätisteli itikoita.

Lida-äiti oli huomannut talkookutsun uutiskirjeestä. Hän tuli talkoisiin kolmen lapsensa kanssa. Oiva on juuri käynyt ekaluokan ja on innostunut kasveista.

Koulussa oli paljon puhuttu, kuinka tärkeitä pö-

lyttäjät ovat. Oiva muistaa, että Pirtin koulussa oli tehty ötökkähotelleja. Perheen lapsista 4-vuotias Aarre istutti innoissaan monen monta kukkaa.

"Kyllä tämä on rankkaa puuhaa" Aarre totesi. Perheen pienin, puolivuotias Toivo, oli valveilla koko taloon ajan, vaikka uniaika olisi ollut juuri tuolloin.

Pörräisniity on kaikkien yhteinen puutarha, sitä voi käydä hoitamassa juuri silloin, kun itselle sopii. ●

Haaveita, haaveita vaan

PAKINA
Seppo Kononen

muuri, Saksat yhdistyivät ja Neuvostoliiton läntiseen reiviin kuuluneet palautuivat itsenäisiksi tasavalloiksi. Tämä tapahtui varsin rauhanomaisesti.

MUU EUROOPPA katsele vielä enemmänkin sivusta näitä taistelujä, mutta kohta puolitoista vuotta jatkuu Ukrainan sodan aikana meidät kaikki on vedetty mukaan näkemään ja kokemaan sodan kauheuksia.

SUOMESSA ymmärrys ja myötätunto Ukrainaa kohtaan on suurta, kun vuoden 1939 marraskuun viimeisenä päivänä koimme saman yllätyksen suuren itäisen naapurin hyökätessä moninkertaisen voiman rajan yli, ja tarkoituksena oli ottaa koko maa haltuunsa.

ERONA ON se, ettei Suomi saanut juuri apua muulta läntiseltä Euroopalta, päinvastoin kuin Ukraina nyt. Mutta yksi silmiinpistävä seikka tämän päivän Euroopassa on: juuri missään ei ole nähty kansalaisten suurmielensoitteita rau-

han puolesta, vaikka sota on sananmukaisesti meidän keskellämmme.

JOTAIN ON tapahtunut yleisessä ajattelussa – mutta mitä? 1950-luvulla Eurooppa katsoi kammoksuen Unkarin kansannousun kukistamista, 1960-luvulla koko maanosan nuorisotoimitsi joukolla Tšekkoslovakian miehityksen. Eikä eurooppalaisten myötätunto rajoittunut vain omaan

Juuri missään ei ole nähty mielenosoituksia rauhan puolesta.

maaosaan, vaan erityisen suurella ponnella käytiin 1970-luvulla vastustamaan USA:n sotaa Vietnamissa. ●

Oliko ennen kaikki paremmin?

Vastaa nopeasti. Sormituntumalla ja intuitiolla. Ovatko asiat maailmassa menossa yhä hullumpaan suuntaan?

Kari Kuula teksti
istock kuva

Katastrofeja kohti mennään, moni arvelee. Huonoja uutisia kuuluu niin monelta sektorilta. Ei ennen ollut tällaista.

Tämä tuntemus ei ole mikään uusi ilmiö. Jo antiikin väki järkytyi silloisesta nykyajasta. "Oi aika- ja, oi tapoja" -sananelämyksien tunnettiin jo Jeesuksen aikana. Ihmiset ovat aina nähneet ympärillään merkkejä rappaista, etenkin nuorison keskuudessa.

Sormituntuma voi olla väärässä

Mutta emmekö juuri nyt koh- taa poikkeuksellisen huolestutta- via kehityskulkuja? Sota Euroopassa, maailmanlaajuinen kulkutauti, ilmastomuutos monine seurauksi- neen ja epävakautta monilla alueilla. Huonoja uutisia piisaa. Ne toki ruok- kivat sormituntumaa kehnosta tule- vaisuudesta.

Mutta sormituntuma saattaa olla väärä.

Voidaan nimittäin esittää aivan päinvastainen teesi. Maailma kulkee parempaan suuntaan. Sitä ei vain huomaa helposti. Uutiset kun luo- vat perspektiiviharhaa esitellessään lähinnä sitä, mikä kulloinkin menee pieleen. Silti monet suuret mittarit kertovat hyvän voitosta.

Mittarit kohti valoa

Verrataan nykyaikaa maailmanme-

noon puoli vuosisataa sitten. Ny- kyään on paljon vähemmän kon- flikteja ja sotia. Vakava köyhyys, nälänhädät ja lapsikuolleisuus ovat vähentyneet huomattavasti. Naisten asema on parantunut lähes kaikkial- la. Koulutustaso nousee jatkuvasti. Monet tekniset keksinnöt ovat huomasti helpottaneet elämää. Säh- köinen viestintä on lisännyt tasa-ar- voa mahdollistaessaan kaikkien ih- misten pääsyn tiedon lähteille.

Ilmastomuutos toki huolestut- taa, mutta toisaalta nyt siitä pu- hutaan kaikkialla, kun ennen se huolestutti vain muutamia viherpii- pertäjiä. Lähes kaikki kansat tekevät yhdessä työtä sitä vastaan. Ihmis- kunta on nyt muutenkin yhtenäis- sempi kuin koskaan ennen. Paikal-

”

Huonoja uutisia piisaa.

liset eripurat ja blokkiumiset eivät muuta tätä suurta kuvaa.

Entä hallitsematon väestönkas- vu, mitä ennen pelättiin? Sellaista ei ole edessä. Syntyvyys ei lisäännä, vaan vähenee. Väestön kasvu joh-

tuu eliniän pitenemisestä. Kun nyt nuoruuttaan elävät alkavat nukkua pois, väkimäärä alkaa vähetä. Tä- män vuosisadan kuluessa väkimäärä käy jossakin kymmenessä miljardis- sa, minkä jälkeen alkaa pitkä laskeva suunta. Meitä ei siis uhkaa mikään väestöräjhdys.

Tässä perusteluista positiivisel- le teesille: asiat ovat paremmin kuin ennen. Olemme menossa hyvään suuntaan, joskin vaikeaa tietä pitkin.

Realisti valitsee toivon

Myönnetään. Parempaan mennään -teesi yksinkertaistaa asioita. Maail- man menoa ei voi tiivistää pelkkään plussaan tai miinukseen. Olot ja ke- hityskulut kun ovat erilaisia eri pla- neetan kolkissa. Suomessa tullaan pärjäämään jokseenkin hyvin ilmas- ton muuttuessa, kun taas toisaalla vaikeudet ovat suuria.

Silti on viisasta vaalia positiivis- ta yleisteesiä. Hyvin käy. Valoa kohti kuljetaan. Tällainen maailmankuva tekee hyvää omalle mielenrauhalle. Se valaa lapsiin tulevaisuudenuskoa. Uskallan kasvaa aikuiseksi ja lähteä elämään tähän maailmaan. Se on hyvä paikka.

Historia opettaa saman kuin ar- kijärki: suuriakin ongelmia kannattaa katsoa pulmina, jotka ratkaistaan.

Viimeisen sadan vuoden aikana on tehty valtava määrä elämää hel- pottavia teknisiä keksintöjä. Lääke- tiede on löytänyt parannuksen mo- neen vaivaan, joka ennen vammautti tai vei hautaan. Energiaa, ruokaa ja raaka-aineita tuotetaan yhä kes-

tävämmällä tavalla. Tulevina vuo- sikymmeninä nähdään monia siu- nauksellisia keksintöjä.

”

On viisasta vaalia positiivista yleisteesiä.

Mennyt edistys ei silti ennusta kaikilta osin tulevaa. Ei ole taattua, että tekniikan voittokulku ratkaisee ihmiskunnan suurimmat ongel- mat. Esimerkiksi ilmastomuutosta ei voida kokonaan pysäyttää. Mutta kenties sopeudumme siihen parem- min kuin alun perin luultiin. Sama pätee moneen muuhunkin huolen- aiheeseen.

Maailman asiat eivät ole niin hul- lusti kuin äkkiseltään voisi luulla. Hyvän merkit, siunauksen signaalit, eivät useinkaan ylitä uutiskynnystä. Niitä on silti paljon. Siksi realisti us- kaltaa katsoa tulevaisuutta toiveik- kaasti. Ja tehdä oman osansa pa- remman maailman puolesta. ●

 Lue pidempi juttu verkossa kirkkojakoti.fi

KIRKONKIRJAT

Kastetut

Tuomiokirkkoseurakunta

Arho Timo Pertti Hokkanen
Malla Tuulikki Tero
Niilo Markus Nevalainen

Alava

Eevi Amalia Suhonen
Heta Maarit Aurora Hautalahti
Hugo Juhani Laukkanen
Elsa Anni Leana Kolehmainen
Siiri Sofia Pavlis-Halonen
Jasmin Eleonoora Korhonen
Paavo Elmeri Huttunen
Tilma Fredrika Vesterinen
Lauri Henry Kristian Ciszek

Järvi-Kuopio

Niilo Otto Mikael Miettinen,
Tuusniemi
Aino Vilma Amanda Roivai-
nen, Nilsia
Onni Johannes Miettinen,
Kaavi

Kallavesi

Nooa Oskari Tuominen
Mikael Tapani Nieminen
Liisi Silvia Heimonen
Mio Melker Koponen

Kuulutetut

Tuomiokirkkoseurakunta

Timo Juhani Julkunen ja Anne
Auli Maria Kela

Kallavesi

Jari Petteri Huttunen ja Anni-
na Elina Annikki Lyytikäinen

Hautaan siunatut

Tuomiokirkkoseurakunta

Keijo Hannu Juhani Hämäläi-
nen 72
Reijo Tatu Tapio Kumpulai-
nen 62
Kirsti Anna Kaarina Saari 82
Lea Anneli Säisiä 67
Kaarina Hyvärinen 82
Erkki Jaakko Miettinen 89
Heikki Sakari Koponen 75
Irma Kaarina Kärkiö 67
Anja Elina Hallikainen 87
Alli Inkeri Janhunen 86
Taisto Olavi Summanen 80
Matti Simonen 89

Alava

Teuvo Juhani Matikainen 84
Anja Anneli Voutilainen 83
Irma Johanna Nuutinen 80
Jarmo Mauri Antero Ylönen 73
Simo Pekka Johannes Va-
ris 62
Raimo Olavi Puputti 79
Matti Juhani Tirkkonen 81
Anna-Liisa Katriina Haveri 75
Eeva-Liisa Launonen 76
Taimi Elina Penttinen 83

Järvi-Kuopio

Kirsti Annikki Hartikainen
85 v, Nilsia
Kirsti Maritta Räsänen 60 v,
Tuusniemi
Anna Johanna Niiranen 93 v,
Riistavesi
Eeva Maria Kyllikki Karvonen
87 v, Tuusniemi
Aino Elisabet Maljanen 99 v,
Juankoski
Maija-Liisa Sallinen 89, Tuus-
niemi
Esa Henrik Torvinen 81 v
Juankoski
Vilho Juhani Huovinen 73 v,

Meimi Estelle Koponen
Aada Eevi Annika Mykkänen
Lotta Mimmi Linnea Tirkkonen
Alisa Inkeri Hankosalo
Esme Olivia Nissinen
Tuure Antero Heinonen
Aaron Veikko Viljami Nissinen
Sinna Vilna Justiina Harvima
Sigrid Natalia Kyllönen
Eelis Pekka Tapio Kekäläinen
Hugo Johannes Honkalampi
Nea Maarit Susanna Ahonen
Oliver Noel Hentunen
Hilda Liisa Elina Huttunen
Matilda Isla Vilhelmiina Airak-
sinen
Elviira Ada Marie Pehkonen
Karoliina Lumi Maria Tolppa-
nen
Eerni Benjamin Mäkeläinen
Emma Tellervo Kärki
Linnea Elli Ingrid Savolainen
Eernil Viljami Oinonen
Iida Olivia Muli
Eliana Oscar Miettinen
Lydia Enni Elina Lappi
Tiitus Gabriel Kotilainen

Jari Ilmari Niskanen ja Mirva
Piia Marika Lankinen

Puijo

Kalev Santeri Rautio ja Veera
Eerikka Antero Koponen
Antti Veikko Samuli Kokkari-
nen 39 v, Muuruvesi
Vilho Tirkkonen 88 v, Riistavesi
Kari Antero Haara 65 v, Nilsia
Tauno Erik Keinänen 77 v,
Tuusniemi
Eeva Penttikäinen 84 v, Kaavi
Pirjo Anneli Kärkkäinen 68 v,
Tuusniemi
Veikko Ilmari Räsänen 76 v,
Kaavi
Elma Anneli Vartiainen 81 v,
Kaavi
Irja Partanen 86 v, Säyneinen
Erkki Vilho Partanen 81 v,
Säyneinen
Kirsti Ellen Laukkanen 63 v,
Tuusniemi
Hannu Ensio Kumpulainen
64 v, Vehmersalmi
Eero Antero Kankkunen 84 v,
Riistavesi
Matti Mikael Airaksinen 85 v,
Nilsia
Erkki Johannes Julkunen 90 v,
Nilsia

Kallavesi

Elli Pohjolainen 91
Anna Liisa Marjaana Särkkä 70
Tarja Tuulikki Kyrös 77
Mikko Kai Juhani Nenonen 59
Kajja Ester Kankkunen 87
Raili Kyllikki Heikkinen 87
Markku Olavi Korhonen 73
Leo Jouko Lyytikäinen 67
Liisa Kaarina Hoffrén 89
Anja Elisabet Rönkä 72
Maija-Liisa Kaipainen 81
Aulis Akseli Nousiainen 93
Laila Marjatta Nousiainen 89
Reino Johannes Kuronen 79
Seppo Juhani Sikanen 83

Männistö

Iina Hillevi Tavast
Juhani Aaron Ilmari Tepponen
Kasper Tapio Ilmari Kokkonen
Miisa Marianna Nissinen
Elli Amanda Aarni
Seelia Elsa Wilhelmia Ahl-
roos
Nuutti Elias Juhani Mustonen

Puijo

Kaarina Anna Liisa Vierimaa
Elle Katarina Miettinen
Benjamin Eino Sakari Tervo-
nen
Kalle Vilho Valter Lyytinen
Benjamin Ferenc Sebastian
Kecseti
Siiri Ella Ilona Sormunen

Siilinjärvi

Hertta Sanelma Hänninen
Eevi Adele Kraft
Timo Olavi Rantanen
Emilia Unna Kaarina Keilonen,
Helmi Mettiina Koponen
Kasper Elia Oliver Pitkäkoski
Ilona Aino Emilia Kujala

Siilinjärvi

Marko Veli Kristian Koistinen ja
Paula Hannele Räsänen
Miikka Toppas Niemonen ja
Laura Katriona Lyyrä

Anna Liisa Miettinen 86
Niilo Matti Väisänen 83
Seija Anni Kyllikki Tuovinen 80
Aino Vilhelmiina Paldanius 95
Maila Annikki Hämäläinen 86
Anna Liisa Mielonen 97

Männistö

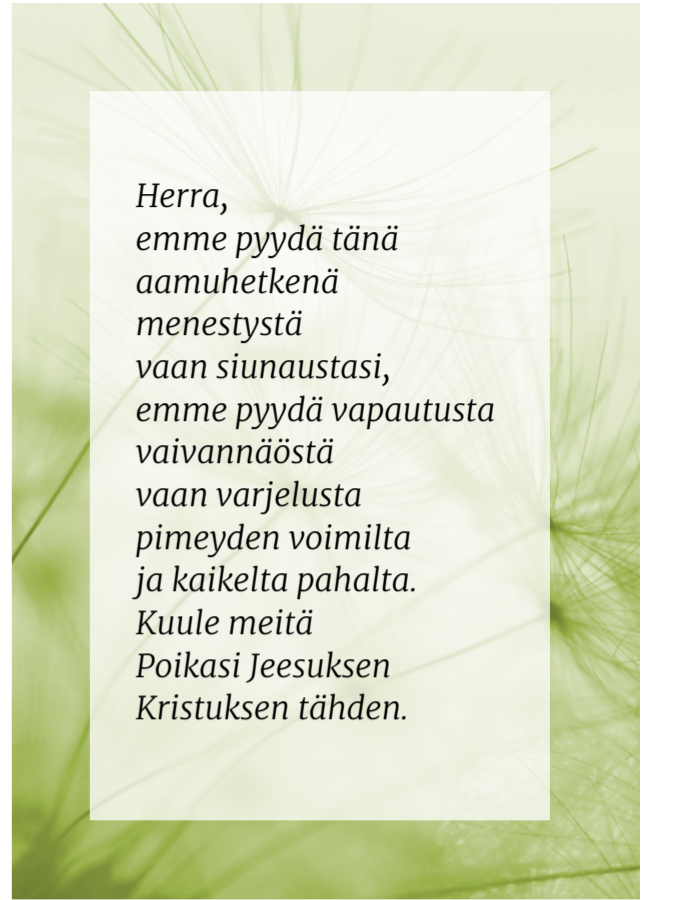
Eija Sisko Nurmi 74
Tauno Ensio Kinnunen 91
Lidia Samoilova 86
Aune Maria Hirvonen 100
Tuomo Lauri Hyttinen 73
Kirsti Helena Hartikainen 74
Sirkka Ilona Nakari 88
Matti Fredrik Niskanen 87
Raili Lempinen 91
Tuula Helena Jarkkola 63
Hannu Kalervo Piispanen 74
Eino Juhani Leskinen 69
Leena Katri Heikkinen 73

Puijo

Lea Irene Laine 92
Seppo Kalevi Örmälä 63
Saini Sisko Pyykönen 86
Seija Helena Räsänen 61
Aki Tapani Heiskanen 71
Vieno Immonen 94
Pauli Aukusti Räsänen 86
Leo Kullervo Korhonen 77
Eero Antero Parviainen 70
Silja Lea Kaarina Hartio 90

Siilinjärvi

Heikki Jussi Julkunen 75
Pekka Olavi Miettinen 74
Urho Lauri Holopainen 89
Aira Mirjami Heiskanen 66
Viljo Räsänen 87
Mauri Olavi Nousiainen 90
Johanna Kaarina Savolainen
102
Alli Marjatta Kauppinen 83
Reino Toivanen 87

Herra,
emme pyydä tänä
aamuhetkenä
menestystä
vaan siunaustasi,
emme pyydä vapautusta
vaivannäöstä
vaan varjelusta
pimeyden voimilta
ja kaikelta pahalta.
Kuule meitä
Poikasi Jeesuksen
Kristuksen tähden.

SANALLISTA

5. sunnuntai helluntaista

Varhain aamulla Jeesus tuli taas temppeleihin. Hänen luokseen kerääntyi ihmisiä suurin joukoin, ja hän istuutui ja opetti heitä.

Kesken kaiken toivat lainopettajat ja fariseukset paikalle naisen, joka oli joutunut kiinni aviorikok-
sesta. He asettivat hänet Jeesuksen eteen ja sa-
noivat: "Opettaja, tämä nainen on avionrikkoja,
hänet tavattiin itse teossa." Joh. 8:2-11

Kuka meistä on synnitön?

"SE TEISTÄ, JOKA ei ole tehnyt syntiä, heittäköön en-
simmäisen kiven." Jeesus lausui nämä sanat tilantees-
sa, kun hän oli ollut opettamassa kansaa temppeleis-
sä. Kirjanoppineet ja fariseukset toivat Jeesuksen eteen
naisen, joka oli syyllistynyt aviorikokseen ja Mooseksen
lain mukaan sellaiset piti kivittää kuoliaaksi.

TAPOJENSA MUKAAN he tiukkasivat asiaan mielipidet-
tä Jeesukselta, mutta Jeesus vastasikin erikoisella ta-
valla. Hän kirjoitti maahan jotakin ja sanoi sen jälkeen,
että joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensim-
mäisellä kivellä.

VASTAUS EI KUITENKAAN riittänyt, vaan he jatko-
ivat kyselemistä. Jeesus kumartui jälleen alas ja kirjoitti
maahan. Tämä sai aikaan sen, että kivet kirposivat kir-
janoppineiden ja fariseusten käsistä ja he lähtivät pai-
kalta yksi toisensa perään. Jäljelle vain Jeesus ja nainen.
Kun Jeesus nousi ylös, hän kysyi naiselta: "Nainen, mis-
sä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuo-
minnut?" Nainen vastasi: "Herra, ei kukaan." Niin Jeesus
sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene, älä-
kä tästedes enää syntiä tee.

MINUA ON AINA ASKARRUTTANUT se, mitä Jeesus
mahtoi oikein kirjoittaa maahan? Vaikka Raamattu ei
anna tähän vastausta, voisimmeko ajatella, että hän kir-
joitti heikkaan minun ja sinun nimen? Me kaikki olem-
me syntisiä. ●

Teemu Voutilainen

Puijon seurakunnan kirkkoherra

Yli 200 vuotta työkokemusta

Siilinjärven seurakunnan eläköityneet lastenohjaajat kokoontuvat aktiivisesti. Tapaamiset virkistävät ja edistävät hyvinvointia.

Merja Tapio teksti ja kuva

Siilinjärven seurakunnan eläköityneet lastenohjaajat kokoontuvat aktiivisesti. Tapaamiset virkistävät ja edistävät hyvinvointia.

Vuorelan kirkon alakerran kerhohuone täyttyy iloisesta puheensorinasta, kun Siilinjärven seurakunnan eläköityneet lastenohjaajat kokoontuvat yhteen.

Tällä kertaa paikalla on kahdeksan naista. Tapaamisiin osallistujien määrä vaihtelee jonkun verran, mutta hyvin joukko on pyssynyt koossa vuosien varrella. Ryhmä on kokoonnutunut muutaman vuoden ajan, suurin piirtein kerran kuukaudessa.

"Meillä on hyvin mukava ja yhtenäinen porukka", **Kaija Mähönen** kertoo.

"Työyhteisömmekin oli tiivis ja meillä oli mukavaa. Mietimme, että olisi kiva nähdä toiden ulkopuolellakin. Töiden päätyttyä on edelleen ollut hyvä nähdä toisiamme."

Piristysruiskeita arkeen

Tällä hetkellä Vuorelan kirkon alakerrassa on samassa huoneessa huikeasti yli 200 vuotta työkokemusta seurakunnan lapsityöstä. Ryhmään saadaan lisää jäseniä uusista eläköityvi-

tä ja mukaan on pyydetty jo aiemmin eläköityneet. Jäsenten ikä vaihtelee 60–96 vuoden välillä.

"Nämä tapaamiset ovat kuin piristysruiskeita!", huudahtaa ryhmän ikäpresidentti, kohta 97 vuotta täyttävä **Irja Pietarinen**. Pietarinen oli Siilinjärven seurakunnan ensimmäinen lastenohjaaja. Hän oli 60-luvulla mukana aloittamassa seurakunnan päiväkerhotoimintaa.

Itkua ja naurua

Kahvipöytä notkuu herkkua ja nyyttärihengessä. Tänään juhlietaan ryhmän kuopuksen **Päivi Halosen** syntymäpäiviä. Synttärisankari on valinnut netistä runon ja hartaushetken, jotka katsotaan yhdessä.

Tapaamisissa saattaa yleensäkin olla jotain teemallista toimintaa, hartauksia, lausuntaa tai musiikkia – mutta kokoontumisen tärkeimpänä asiana pidetään kuulumiskierrosta. Kuulumiskierroksella kukin kertoo vuorollaan sen, mitä haluaa toisille jakaa.

"Täällä on itketty ja täällä on naurettu", sanoo **Anne Kokkonen**, joka on yksi ryhmän kokoavista voimista. Jokainen arvostaa yhdessä olemisen ja vertaistuen voimaa. Nämä kohtaamiset auttavat jaksamaan. ●

Ylärivissä Sisko Hartikainen, Anne Kokkonen, Hellevi Lappalainen, Kaija Mähönen ja Marketta Raatikainen. Alarivissä Anna-Liisa Korhonen, Päivi Halonen ja Irja Pietarinen.

Apuna surussa

Suomi.fi-sivuston uusi opas ohjaa läpi läheisen kuoleman jälkeisen byrokratiaviidakon. Kirkkohallitus on ollut mukana yhteistyössä.

Elämä arpoo joskus eteemme vaikeita tilanteita. Niistä läheisen kuolema on varmasti raskaimpia. Surun keskellä on asioitava lukuisen tahojen kanssa ja tehtävä isoja päätöksiä aikana, jolloin voimia on kaikkein vähiten.

Suomi.fi:n uusi Läheisen kuolema -opas ohjaa ihmisiä eteenpäin askel kerrallaan. Oppaan sisällön tuottamiseen on osallistunut laaja joukko viranomaisia, järjestöjä ja muita toimijoita. Kirkkohallitus on yksi oppaan sisällöntuottajista. Opas on verkossa.

Vastauksia kysymyksiin

Oppaan alussa esitetään muutama kartoittava kysymys, joiden avulla oppaan sisältö vastaa tarkemmin

henkilön tilanteeseen. Mitä tapahtuu läheiseni kuoltua? Millaisia asiakirjoja tarvitsen asioiden hoitamisesta varten? Mitä pitää tehdä, jos läheinen kuolee ulkomailta tai hän on toisen maan kansalainen? Mille tahoille minun pitää ilmoittaa kuolemasta itse? Miten hautajaiset järjestetään? Miten hoidan vainajan pankkitilit, laskut, postit, sopimukset ja sosiaalisen median tilit? Miten järjestän perunkir-

joituksen ja perinnönjaon? Miten haen perhe-eläkettä, vakuutuskorvauksia ja tukia. Esimerkiksi näihin kysymyksiin oppaassa vastataan.

"Kirkko on ollut mukana ohjeen laadinnassa osana laajaa yhteistyöverkostoa. On ollut hienoa huomata, kuinka monet näkevät läheisensä menettäneen henkilön tukemisen ja auttamisen tärkeäksi tehtäväksi. Tarjoamme tukea ja käytännön asioita: keskusteluapua sitä kaipaaville, hautapaikka, hautajaisjärjestelyt, mahdollinen siunaustilaisuus, muistotilaisuus, haudan hoito – tässä oppaassa on kerätty yhteen paljon hyvää tukea haastavaan tilanteeseen", toteaa rekisterijohtaja **Tuomo Kahenvirta** Kirkkohallituksesta. ●

LUOTTAMUSHENKILÖ

Petra Päättää
Esimerkkilän seurakunta

3 KYSYMYSTÄ

1. Miksi haluat toimia luottamushenkilönä?
2. Paras hetkesi luottamushenkilönä?
3. Miten haluat kehittää seurakuntasi toimintaa?

Autoin löytämään ystävän

1. Vaikeassa elämäntilanteessani ja sain apua diakoniatyöntekijältä. Sitten innostuin vapaaehtoiseksi tapahtumiin. Haluan vaihtaa mm. seurakunnan rahojen käyttöön ihmisten hyväksi.

2. Sain osallistua seurakuntamme tulevaisuustyöhön, jonka perusteella kehitimme uutta toimintaa etenkin yksinäisille aikuisille ja yksinhuoltajien perheille. Teemallat lähtivät hyvin käyntiin, ja olen saanut palautetta, miten tärkeitä ne ovat olleet osallistujille. Moni on teemailtojen myö-

tä löytänyt ystäviä. Olen niin iloinen, että olen saanut olla päättämässä siitä, että tällaiseen käytetään seurakunnan rahaa ja osaamista.

3. Iso kysymys on, miten saamme tilojamme käytettyä yhä enemmän ja ihmisen ylittäisi kirkon kynnyksen niin ilossa kuin surussa. Aion selvittää, voitaisiinko Kuopiossa aloittaa matalan kynnyksen walk-in-terapia nuorille, jotka tarvitsevat tukea mielenterveyden kysymyksissä. Seurakunnassani on paljon kuuntelun ja keskustelun ammattilaisia tällaiseen. ●

Kuopion ja Siilinjärven seurakuntalehti

110. vuosikerta (aiemmin julkaistiin nimellä Siunausta koteihin)

Seuraava numero 30.8.2023

www.kirkkojakoti.fi

Julkaisija Kuopion ev.lut. seurakunnat

Viestintäpäällikkö, päätoimittaja
Minna Siikaniva, puh. 040 4848 273,
minna.siikaniva@ev.fi
Toimitus: kirkkojakoti@ev.fi

Taitto Hillagroup Oyj

Ilmoitukset Miia Väisänen,
puh. 050 438 0786,
miia.vaisanen@hillagroup.fi

Paino Sanoma Manu Oy

Jakelu Suomen Suoramainonta Oy

Painos 73 670 kpl

ISSN 2954-1964

Mitä tehdä jos lehti ei tule?

Jakelupalaute puhelimitse
029 001 0043
torstaisin klo 9–16,
perjantaisin ja
maanantaisin klo 9–14.

Jakelupalaute verkossa
jakelupalaute.fi

Vain elämää, ei sen kummempaa

Tänä keväänä Gaudeamus igitur soi Kuopion taidelukio Lumitin uuden koulurakennuksen ensimmäisissä lakkaisissa. Sitä laulamassa on myös valkolakin päähänsä painava Onni Yläkorhola kavereineen.

Sini-Marja Kuusipalo teksti
Tuija Hyttinen kuva

”Kirjoitukset menivät hyvin. Omia juhlia odotan todella paljon: juhlat on mahtavalla paikalla ja on paljon tuttuja tulossa.”

Tie taidelukioon alkoi peruskoulun kolmannella, jolloin **Onni Yläkorhola** aloitti musiikkipainotteisella luokalla Kalevalan koulussa. Omaksi soittimeksi valikoitui saksofoni. Musiikkiopinnot osana koulunkäyntiä jatkuivat Minna Canthin yläkoulussa. Perhettä ja musiikinopettajia käy kiittäminen musiikkiin innostamisesta. Nykyisin musiikkiharrastus tulee jaettua isän kanssa yhteisillä keikkalavoilla.

Musiikki rytmittää Yläkorholan arkea merkittävästi.

”Joka viikko on monet eri treenit. Nykyisin useimmat ihmiset ympärilläni ovat musiikin tuomia.”

Rennosti omalle paikalle

Nuoren miehen kouluhistoriaan osui koko maailmaa ravistellut pandemia.

”Olin keväällä 2020 ysiluokalla. Se oli paras kevät, mitä on ollut. Ei tarvinnut hirveästi tehdä kouluhommia. Talvi päättyi jo maaliskuussa, niin käytiin kavereitten kanssa joka päivä nuotiolla ja pelaamassa koripalloa. Se oli rentoa ja jotenkin jännittävää, ei mitenkään pelottavaa. Myöhemmin korona vaikutti negatiivisemmin, kun tapahtumia peruttiin. Lukiossa oli tyl-

sää olla kolme viikkoa etäkoulussa. Bändit sentään pyörivät ja sai käydä treenaamassa.”

Vaikka arjen jakaa nyt musiikkia ja taidetta harrastavien kaverien kanssa, omaa paikkaa on saanut hakea.

”Lukiossa olen tutustunut aiempaa avoimemmin erilaisiin ihmisiin. Minulle ei Lumitissa sattunut samalle luokalle läheisiä kavereita, ja aluksi koulu tuntui vieraalta. Porukka oli jotenkin liian taiteellista. Epäröin, oliko edes hyvä idea mennä taidelukioon.”

”Ensimmäinen vuosi ei ollut niin kiva, kuin olisi voinut olla. Omasta tahdostani halusin olla yksin. Kakosvuonna kaikki muuttui, kun kasvoin ja uskalsin olla enemmän esillä. Siitä lähtien on ollut parasta aikaa.

Nuorten pahoinvointia ja paineita Yläkorhola ei ole lähipiirissään kohdannut, vaan kavერიpiiri ja samanlai-

”

Lukiossa olen tutustunut aiempaa avoimemmin uusiin ihmisiin.

nen elämäntilanne on kannatellut.

”Monella varmasti on lukiossa paineita. Varsinkin meidän koulussa on kaikenlaista. Moni kuitenkin ottaa

tietyllä tavalla rennosti. Kirjoituksiinkin kerääntyttiin lukemaan porukalla. Kun kaikki opiskeli, ei jäänyt mistään paitsi.”

Yläkorhola kokee ylittäneensä itsensä monta kertaa. Ein sanomisen sijasta hän kannattaa rohkeutta tarttua myös jännittäviin tilaisuuksiin.

”Vaikka jossain asia tai johonkin meneminen on aluksi epäilyttänyt, on kannattanut mennä. Tulee hyvä olo itsestä.”

Monen uuden edessä

Yksi rohkeutta vaatinut valinta oli hakea varusmiessoittokuntaan, jonne pyrki omista tutuista vain yksi. Nyt Yläkorhola on saanut iloisia uutisia: soittokunnan ovi aukesi ja ensi vuoden alussa savolaisen suuntana on Hämeen Parolan prikaati.

”Ajatus varusmiessoittokunnasta jäi mieleen jo joskus ala-asteella, kun kävin koulun kanssa soittokunnan keikoilla. Kaverit on vitsailleet, että sinä et ainakaan joudu ekan rintamalla, kun vain soittelet.”

Jos kaikki menee toiveiden mukaan, syksyllä muuttoauto vie Onni Yläkorholan ja hänen tyttöystävänsä Tampereelle. Yläkorhola on hakenut Tampereelle opiskelemaan rakennustekniikkaa.

”Matemaattiset aineet ja teekkari-koulutus tuntuvat mielenkiintoisilta. Muusikkona toimeentulo saataisi olla epävarmaa.”

Muutto lapsuuden kodista kuitenkin ei ole Onni Yläkorholalle enää mikään juttu, sillä hän on jo vuoden verran asunut tyttöystävänsä kanssa.

”Omilleen muuttaminen sujui luonnollisesti. Vesilaskun suuruus kyllä yllätti”, hän naurahtaa.

”

Eurooppa voisi olla kiva, mutta Suomikin kelpaa – ja Kuopio.

Vaiivhainen muutto kotoa on pehmentänyt muutosta vaihtaa maisemaa. Uusi kaupunki kuitenkin jännittää.

”Vielä ei edes tiedetä varmasti, päästäänkö kouluun. Jotain töitäkin pitäisi tehdä puoli vuotta ennen armeijaa. Onneksi minun on aina ollut helppo saada kavereita. Ei ole tarvinnut yksin olla koskaan.”

Mieluummin Kuopio kuin Amerikka

Omissa unelmissa ovat perhe, hyvä toimeentulo ja kiva koti jossain päin Suomea, vaikka Kuopiossa.

”Täällä voisi olla vaikka koko iän. Kuopio kehittyy paljon, ja täältä saa kaikki palvelut. Amerikasta en kuitenkaan unelmoi niin kuin moni muu. Eurooppa voisi olla kiva, mutta Suomikin kelpaa – ja Kuopio.” ●